

خواهد بود احسب آنکه منبع نور ساکن یا متحرک باشد یا آنکه هر جرمی در جلو آن ساکن و چشمی نور متحرک باشد فقط طریقه که قضیه را کاملا مشهود و مبرهن میسازد آنست که با استمداد طیف نما دقت شود تیرهای شعاع منبع روشنائی بطرف سایه بنفس مایلند یا بجانب ظل سرخ در صورت اولی یعنی تمایل ظل بطرف نفس میرساند که مسافت نزول نموده و در انحراف تیرهای شعاع منبع نور بطرف سرخ دلیل است که مسافت رو برقی مینمهد - همینطور نسبت نور شمس باسایر ستاره ها باقسام مختلف که بعداً بشرح آن خواهیم پرداخت برای دلیل حرکت منظومه شمسی تحت دقت واحد نتیجه در آمده .

قریباً خواهیم خواند میانی مفصل قری را که مبحث هر یک از حرکات ۱۲ کانه و حرکات جزر و مدی را بلا خواد ریاضی و عملی آن در نظر گیریم .
۱۰۰ت. کامبوزیا

پژوهشگان

۳-

رسال حامی علوم اسلام
جنبه - یاسی و اجتماعی ملک الشعرا بهار

کفیم که پیدا آمدن انقلاب ایران در ۱۳۲۴ - ۱۳۲۶ و قیام ملی که منجر بفتح طهران از طرف دستجات سپاه مشروطه (۱۳۲۷) گردید طبعاً هر جوانی را بسیاست و بحث در مسائل ملی و اجتماعی کشانیده قوت و ضعف مداخله طبقه جوان در مسائل ملی و اجتماعی بسته بقوت و ضعف قوای نفسانی و حالات روحیه آنان بود .

چه در صف احرار قرار گرفته و چه در صف محافظه کار کمتر جوانی

بی طرف دیده میشد، مگر اشخاصیکه که نمی توانستند معنی شئون ملی و منافع طبقاتی را بفهمند این دسته هم خواه نخواه به تبعیت دیگران لاعن شعور ~~بدیکی~~ از دو طرف کشیده میشدند، و یا ندرتاً با هر دو طرف راه میرفتند، لیکن بحکم هر انقلاب و تجددی طبقه جوان بحکم آنکه زیاد تر لذت را درک میکند و تجدد هم دارای لذت است و هم آنکه افکار جوان سوابق تربیت و اصول قدیمه کمتر از پیران. بستگی دارد و مدتی که از برای ترکیبات فکری و انتقاش اصول در حافظه لازمست بر جوانان نگذشته است و لوح ضمیرشان ساده و ثابتات مغزی آنان بمراتب کمتر از کبار قومست، بدلاًیل فوق در انقلاب ایران عموماً طبقه جوان یا از روی عقیده هوا دار انقلاب بوده و یا کورکوزانه بتقلید دیگران دنبال انقلاب راه میرفتند.

آقای بهار را بایستی در عداد طبقه اولین جوانان شمرد، چه زندگانی مستقل و شخصیت این شاعر تند هوش با سوابق دو رود رازی پیوسته نبود، و از ۱۳۲۲ ~~که پدرش در حمل علوم اسلامی~~ تا ۱۳۲۴ که انقلاب شروع میشد زیاده از دو سال ~~حمل علوم اسلامی~~ آن وقت بهار تازه بیست سال از عمرش رفته بود و شخصیت دو ساله با مطالعات فراوانی ~~که~~ این شاعر جوان داشت. خاصه که خود گفته است (در خانه ما جراید ثریا و پرسش و ترییت واختر و کتابهای طالبوف (كتاب احمد وغيره) ورو مانهای کنت و مونت کریستو و سه تفنگدار و شیطانه بی در بی خوانده میشد با این سوابق شمول او در انقلاب و قرار گرفتن در رأس قوای انقلابی چیز بلعجی نبوده و حیوة سیاسی بهار از این روی رونمو گذاشت.

در شبی که روزش خبر فتح طهران بدست قوای ملی تلگرافاً بخراسان

رسیده بود و ادارات دولتی چراغان مفصلی کرده بودند. آقای بهار پیش آهنه جوانان و احرار محدود خراسان بود و سرود:

* می ده که طی شد دوران جانکاه *

* آسوده شد ملک الملک اللہ *

را در میدان ارک جلو اداره پست خانه با تفاق رفقای خود خوازده و در شهر و محافل چراغانی باعده کثیر از طبقه جوان منجمله مرحوم مตین السلطنه و سید حسین اردبیلی و گروهی از رجال آینده گردش کردند.

در این جا شرحی که خود آقای بهار بخواهش مدرسه آمریکائی ماهران در علل شمول خود درسیاست نوشته و نسخه آنرا آقای میرزا موسی خان بهار اخوی ایشان برای ما ارسال داشته اند. عیناً یادداشت میشود:

دو چیز مانع شد که هن فرنگستان که بزرگترین آمال هن بود رهسپار شوم. یکی نگاهداری اطفال و دیگر انقلابات ایران که دو سال بعد از هر ک پدرم روی داد. توپ استون محدث علی شاه ب مجلس و کشتن مردم یکباره خیالات جوانان را نیزهم زد و در هرسی شوری دیگر افکند.

رفته رفته دولت ضعیف شد و افکار ملی بوجود آمد. آرزوی اصلی هن نیز تغییر مجری داده و سعادت خود را هائند هرجوانی درین دانستم که باید

آنخست وظیفه مقدسی را که هر هموطنی در پیشگاه وطن دارد. یعنی آزادی. انجام داده و پس از کسب سعادت برای وطن بفکر سعادت شخصی بیفتم.

مشروطه ایران از روزی که اعضای قانون اساسی بدست مظفر. شاه صورت گرفت بحال احتضار افتاد مظفر شاه مرد. پسرش محمد علی

بسیب خرابی دربار و دسایس اجائب با مجلس دشمن شد. تند روان طهران هم

قدیمی در خرابی اوضاع و عناد شاه جوان ای تجربه سعی کردند انقلاب
حقیقی بعد از توب بستن مجلس در ایران بر پاشد. من در خراسان یکی
از آنها بودم که از وضع طهران راضی نبوده و در انجمان های سری سری
برده و دست داشتم. چنانکه در یکی از قصاید گفته ام

شور و شری تا که اندر طوس زاد از انقلاب

فکرت من نیز بی رغبت بشور و شر نبود

در صف طلاب بودم در صف کتاب نیز

در صف احرار هم چون من یکی صفت نبود

لیکن مطالعه حیوه خصوصی آفای بهار که دوستان ایشان از آن
اطلاع دارند. مدلل داشت که هیچ وقت این شاعر جوان در آن روزگار،
نظری بمسئل مادی که اصل اول و بند بر جسته آمال مردم این
هرز بوم است، نداشته و سیاست را پیشه ای برای امرار معاش قرار نداده بود.

چه بر حسب تحقیقاتی ^{او که اتفاقاً و اصطلاحاً متعیین شده} خانواده او از مستمری
دیوانی و حقوق آستانه و عائدات ^{معنی صلحی ای} بوده است که بعد از سال ۱۳۲۷
از هر روز نامه نو بهار عاید میشد و رویهم رفته با کمال قناعت و
سادگی زندگی میگرده است و خود شاعر در اداره شدن زندگانی خویش
خود را رهین عنایات مادر دانسته در قصیده ای میگوید:

خانه ای شخصی و مبلی ساده و چندی کتاب

آمد و رفتی و ترتیبی کز آن خوشت نبود

ما درم تدبیر منزل را نکو میداشت پاس

پاسداری در جهانم بهتر از مادر نبود

و بساط زندگی و عدم توجه بما دیات تا امروز هم در حیات شخصی آقای بهار نمایان است که با شغال مقامات عالیه سیاسی بی در پی و طی کردن چهار دوره وکالت مجلس و طرفداری از سیاست های (بقول خود آقای بهار) مثبت ، باز در عرض پانزده شانزده سال و داشتن قوی ترین و مؤثر ترین جراید سیاسی و ادبی هائند : نوبهار - ایران - دانشکده - نوبهار هفتگی - و مرجعیت حوایج عمومی - باز طریق زندگانی از حال بساط و سادگی در نگذشته و از حیث مادیات باعتقاد مطلعین طرفی نبسته و عقیده را بر حرفت و پیشه ترجیح داده است .

غیریزهای انسانی

(همچشمی « رقابت » حب تملک .. تکوین و تحریب)

-۴-

همچشمی آن است که انان مطالعه دیگر را تقلید کند برای اینکه پست تراز او نباشد . پرمال جامع علوم انسانی

همچشمی در حقیقت از غریزه تقلید جدا میشود و تأثیر و اهمیت عظیم آنرا در نهضت و ترقی ملل کسی نمیتواند انکار نماید ، چهاین

غریزه مبدأ تمام کار های زیبا از اعمال زندگی است .

بعضی از علمای جدید تریمت شروع به تحقیر و انکار تأثیرات نیک

آن در مدرسه نموده اند ،

ژان راک روسو چنین قضوت میکند که همچشمی بر قرار کردن میان دو طفل بر انگیز اند که نمیتوان آنرا یکی از عوامل